

Sytuacje zadaniowe i zabawy, które pomagają dostrzec dzieciom regularności i korzystać z nich w poznawaniu i zmienianiu otoczenia.

Seria zadań:

„**Pociągi z klocków**”. Potrzebne są zwykłe klocki (do budowania). Musi być ich dość dużo, żeby starczyło dla dorosłych i dziecka. Dorosły i dziecko siedzą na dywanie. Obok w pojemniku znajdują się klocki. Dorosły proponuje: Budujemy pociągi, układając jednocześnie klocki w szeregu, akcentując rytm: *klocek, klocek, klocek...*

Żeby dziecko mogło dostrzec regularność, trzeba ułożyć co najmniej trzy klocki w szeregu. Dorosły wskazuje rytmicznym gestem rytmicznie ułożone klocki i proponuje: *Układaj dalej. Pociąg ma być długi*. Kiedy dziecko ułoży więcej klocków, trzeba jeszcze raz podkreślić rytm – wspólnie z dzieckiem wskazać klocki i naśladować rytmicznie sapiącą lokomotywę: *puf, puf, puf, puf, puf* itd. Podobnych pociągów trzeba ułożyć kilka, po których dziecko jeszcze raz od początku ma wskazać rytm klocków i naśladować rytmicznie sapiącą lokomotywę.

„**Co jest następne w szeregu?**”. Potrzebny jest karton z bloku rysunkowego i pasek jednolitego, sztywnego papieru (układanie rytmów na pasku kartonu pomaga dziecku skupić się i nie wychodzić poza wyznaczone ramy) oraz kolorowe kółka, paseczki, kwadraty i trójkąty. Dorosły i dziecko siedzą naprzeciw siebie.

Dorosły kładzie przed dzieckiem pasek kartonu i mówi: *Popatrz i uważaj*. Następnie układa kółka w szeregu, akcentując: *kółko, kółko, kółko Układaj dalej*.

W następnych zadaniach z tej serii wykorzystuje się kwadraty, trójkąty i paseczki. Przebieg zadań jest podobny:

- dorosły kładzie na kartonie jednorodne w kształcie i kolorze kartoniki, układa na pasku kartonu co najmniej trzy kartoniki w szeregu i pokazuje każdy, nazywając je: *kwadrat, kwadrat, kwadrat...*
- rodzic zachęca dziecko do kontynuowania rytmu słowami *Co będzie dalej? Układaj*. Im więcej ułoży kartoników, tym lepiej.

„**Układanie rytmów z kólek i patyków**”. Rodzic i dziecko siedzą naprzeciwko siebie. Dorosły wyjaśnia: *Będziemy układali rytmy z kólek i paseczków*, następnie dorosły układa na pasku kartonu *kółko- pasek, kółko- pasek, kółko- pasek*, pokazuje rytm i mówi: *kółko- pasek, kółko- pasek...* zachęca dziecko do kontynuowania rytmu słowami *Co będzie dalej?*

Do kolejnej serii możemy użyć trójkątów i kwadratów.

„Słuchaj i klaszcz”. Będą to serie zadań podobne do poprzednich, ale trudniejsze, bo dziecko musi posługiwać się tzw. pamięcią słuchową. Rodzic rytmicznie klaszcze w dłonie i zwraca się do dziecka: *Słuchaj* (jeszcze raz klaszcze wolno i rytmicznie) *Co będzie dalej?*. Dziecko klaszcząc kontynuuje rytm.

Następnie zadanie jest nieco trudniejsze. Rodzic klaszcze tak: dwa razy szybko, przerwa, dwa razy szybko, przerwa, dwa razy szybko, przerwa. Potem zwraca się do dziecka: *Co będzie dalej?*

Kontynuacja tego zadania to: naprzemiennie klaśnięcie i lekkie uderzenie w podłogę (lub stolik), naprzemiennie klaśnięcie i lekkie uderzenie w podłogę, naprzemiennie klaśnięcie i lekkie uderzenie w podłogę... Potem zwraca się do dziecka: *Co będzie dalej?*

„Słuchaj, zapamiętaj i powtórz rytm”. Dorosły kładzie na dywanie kubek (np. po jogurcie) i łyżeczkę oraz pudełko z ziarenkami. Pokazuje mu jaki dźwięk wydaje łyżeczka uderzająca o kubek i jak grzechocze pudełko. Następnie rytmicznie uderza łyżką o kubek, dziecko słucha i samo wysłuchuje rytm. Podobnie wygląda zabawa z pudełkiem. Po takim osłuchaniu następuje zadanie. Dorosły proponuje *Zamknij oczy i słuchaj*. Naprzemiennie potrząsa pudełkiem, uderza łyżką w kubek i mówi: *Otwórz oczy i zrób to samo*. Gdy dziecko sobie radzi, dorosły zwiększa liczbę przedmiotów, na których można wybijać rytmy.

„Zegary”. Rodzic siada naprzeciw dziecka i mówi: *Patrz, jestem zegarem: tik- tak, tik- tak, tik- tak...* (kiwając przy tym rytmicznie głową). *Zegar dalej tika. Pokaż teraz Ty*. Może być też zegar który bije: *bim- bam, bim- bam, bim- bam...* z rytmicznym kiwaniem się na boki.